

meentlig ikke vilde være passende i en Lov som denne at optage Bestemmelser om en Skat paa Hunde, skal jeg blot bringe i Erindring, at i det af Regjeringen oprindeligen forelagte Lovudkast var en saadan Bestemmelse optagen.

Indenrigsministeren: Men man har jo dog Lov til at gaae frem i Erkjendelse; under denne Sags yderligere Behandling er det forekommet mig unaturligt, at en saadan Bestemmelse stod i Lovudkastet.

Grundtvig: I Anledning af Endringsforslaget til § 12 skal jeg blot spørge om, hvad Mening den egentlig kan være af den Sætning, som her er foreslaaet at skulle udgaae — navnlig spørge dem, som holde paa den — og som lyder saaledes: „Navnlig gjælder dette om den Skade, der tilføies Mennesker eller Kreaturer ved en gal Hunds Bid“, nemlig at de skulle have fuld Erstatning. Gives der nogen fuld Erstatning for et Menneske, som bliver bidt af en gal Hund?

Indenrigsministeren: Dersom jeg hørte den ærede Rigsdagsmands Spørgsmaal rigtigt, saa gik det ud paa, hvorledes der kunde gives nogen „fuld“ Erstatning for den Skade, han omtalte, og han forudsatte, at der i Lovudkastet stod en Bestemmelse om, at der skulde gives en saadan „fuld“ Erstatning (Grundtvig: Ja). Ja, det Ord „fuld“, hvorom hele Spørgsmaalet dreier sig, finder jeg ikke i Lovudkastet (Grundtvig: Jo!). Ja, jeg er ikke saa lykkelig at kunne finde det Ord „fuld“ (Grundtvig: Jo!). Nei, som sagt, det Ord „fuld“, som skal give hele Spørgsmaalet sit Point, findes der ikke; forøvrigt skal jeg henvise den ærede Rigsdagsmand til Lovens 6—10.

Grundtvig: Forøvrigt maa jeg bemærke, at det ikke alene er Ordet „fuld“, men lige saavel „Erstatning“, hvorom Spørgsmaalet dreier sig.

Indenrigsministeren: Ja, der er Svaret overordentlig let; thi det er indlysende, at der kan være skeet Skade, som kan

erstattes, og i saa Henseende skal jeg henvise den ærede Rigsdagsmand til Lovgivningens almindelige Grundsætninger. Hvorfor det ærede Udvalg har villet, at denne Passus skulde udgaae, er mig ikke ganske klart; jeg omtalte ikke dette Forslag før, fordi jeg ikke lægger nogen særdeles Vægt derpaa, om denne Passus bliver staaende eller udgaaer, men den er ganske correct, som den staaer her.

Ordføreren: Jeg troede, at jeg før udtalte, at Grunden, hvorfor Udvalget havde ønsket, at denne Passus skulde udgaae, var den, at vi ikke kunne ansee det for mere magtpaaliggende at nævne, at der skulde gives Erstatning for den Skade, en gal Hund foranlediger, end for den, der paaføres af hvilket som helst andet Dyr, og da Udvalget troede, at Lovgivningens almindelige Bestemmelser gjaldt saavel i dette Tilfælde, som om enhver anden Skade, der paaføres Mennesker, forekom det os ikke rigtigt, at dette ene Tilfælde særligt skulde fremhæves i Lovforslaget. Dette er Grunden til, at Udvalget har foreslaaet, at den omtalte Passus skulde udgaae.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag til § 11:

I anden Passus forandres „Budet“ til „Paabudet“ vedtoges som Redaction uden Afstemning.

1) Lovforslagets § 11 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Opstaaer der Formodning om, at en Hund er angrebet af Hundegalskab, skal Saadant uopholdelig anmeldes, i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne for Politimesteren, paa Landet for Sognefogden, som paaseer, at Dyret strax dræbes eller forsvarligen bindes og affærres, indtil det kan vorde undersøgt af en Dyr læge. Erklærer denne da Hunden for gal, skal den dræbes. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes til Amtet. Ethvert Dyr, som ved Bid kan forplante Sygdommen videre, skal, naar det er bidt af